

Tiderna förändras...

Förr lurade gäddorna i vassen och andmammorna simmade runt med sina kullar. Torparna slog vass till sina kor, för att både kreaturen och torparfamiljerna skulle kunna livnära sig. Det stora lugnet rådde. Avbröts endast av liens susande skvalpet av fiskedonen, samt ett och annat gevärsskott, som förkunnade att torparfrun fått fågelkött till grytan.

Berättelsen handlar om Lidssjön mera känd under namnet "sjöbottnen" i Gnosjö samhälles sydöstra kant. Där är scenförändringen total, ett tiotal industriföretag uppbyggda runt denna sjöbotten vittnar om en makalös förändring på några årtionden.

Ingen äldre gnosjöbo – som minns när zigenarsällskap årligen och så sent som på 1940-talet slog läger ungefär där företaget Swe-Mix nu har sin verksamhet – kunde drömma om denna industriella utveckling i området. Och de många bönder som vattnade sina hästar i den aldrig sinande bäcken nedanför företaget Nyby efter det att björktimmer levererats till Gnosjö Bobinfabrik, kunde i sin allra livligaste fantasi skapa denna framtida bild.

"Sjöbottnen" ansågs som ett område mest lämpligt för udda verksamhet som inte störde samhällsbilden. Därför avskildes området till bland annat jaktskytte. Otaliga är de skott som där avlossats på lerduvor och pappälgar.

Nu har alltså industrin tagit över i området och hundratals arbetstillfällen skapats. Men visst har det funnits "födslovåndaor" för Gnosjö kommun, innan området kom till sin nuvarande användning. Flera pusselbitar föll dock på plats för kommunen. När Rosendals sjukhem och servicebostäder uppfördes i början av 1980-talet fanns där 13.000 km jord och grus som måste schaktas bort. Endast några stenkast från byggområdet fanns "sjöbottnen" och den blev platsen för allt detta "fyll". Dumpers har under årens lopp fortsatt med sina grustransporter och industriområdet har vunnit alltmer terräng från den gamla sjön. Någon industri har nu till och med genomfört tillbyggnad på torrlagt område.

En annan pusselbit som ramlade på plats var en majdag 1989. Kommunledningen började oroas för vad följden blev för den närliggande Kulltorpsvägen när alla jordmassor dumpades i den gamla sjön. Fanns det viss risk för vägras? Geologisk undersökning beställdes och kostnaden löd på 164.000 kronor. Pusselbiten var att Gnosjö kommun klarade sig undan denna kostnad på ett mycket tursamt sätt.

Dåvarande kommunalrådet Karl-Axel Svenningsson hamnade på en flygresa mellan Jönköping och Stockholm i flygplansfåtöljen bredvid planeringschefen på vägverket i vårt län.

Kommunalrådet lyckades övertyga planeringschefen att den geologiska undersökningen var vägverkets bord. Gnosjö kommun sparade därmed 164.000 kronor.

Hur denna dialog utspann sig högt uppe i luften, är liksom en annan historia...